

Alm. Existenzialismus, Fr. existentialisme, İng. existentialism

Varoluşçu felsefe düşüncesini temel olarak alan bütün düşünsel uğraşılara verilen ad.

Başlıca temsilcileri: Jean Paul Sartre, Albert Camus, Merlaeu-Ponty, Simone de Beauvoir, Gabriel Marcel, Martin Heidegger ve Karl Jaspers'dir.

Fransa'da bir felsefe - edebiyat akımı olarak biçim almıştır. **J. P. Sartre'a** göre; *varoluş özden önce gelir ve her bir kimseye bir öz kazandırmayı sağlayacak özgürlükle özdeştir; insan ne ise o değildir, ne olmuşsa odur. İnsan kendini kendi yapar, daha önce kazandığı bazı belirlenimlerin elverdiği ölçüde kendine biçim verir, kendini oluşturur.*

Heidegger'e göre "**İnsanın özü varoluşundadır.**" yani "**dünyada-olma**"sındadır. Yalnızca insan " **gerçek varoluş**"

tur. Çünkü yalnız insan var olanın (kendisinin) sınırlarını aşip varlığa adım atabilir. Yalnız insan var olan olarak kalmaz, kendini var olan olarak anlayabilir: bütün öteki şeyleri anlayabilmesinin temeli de budur. Böyle olunca varlıkbilim bütün öteki bilimlerin dayanağıdır; Heidegger ağırlık merkezi ahlak felsefesi ve insanbilim ile ilgili sorunlar olan her varoluşçu felsefenin karşısına bilinçli olarak bir varoluşçu varlıkbilim koymak ister; böylece varlığı var-oluşta arayarak felsefenin temel sorunu olan varlık felsefesine dönmüş olur. Varlığın (

Sein

) araştırılması gereken yer varoluştur (

Existenz

). İnsanın özü varoluşunda olduğuna göre, varoluştan kalkarak varlık sorusu yeniden düzenlenmelidir.

